

S5 OBALNI

Številka 6, Letnik XI

Junij, 2007

GLASILO RK Piran S59HIJ in

RK Jadran S59CST

Glasiło obalnih Radioamaterjev

Uredniški odbor S5 Obalni



Glavni odgovorni
urednik in urednik rubrike
tehničnih člankov:
Gregor, S53RA



Urednik informativnih
prispevkov:
Vater, S51VI



Direktorica ekspedita:
Danijela, S57NKI



Tehnični urednik in
polom strani:
Vanja, S59AV



Tisk: Rudi, S58RU



<http://fpp.hamradio.si/s5obalni/>

stran ureja:
Anka, S57ONE

V zadnjem mesecu je bilo o našem glasilu precej govora. Kot že morda veste (ali pa tudi ne), sem uredniškemu odboru izrazil željo, da ne bi več bil glavni urednik, saj mi druge obveznosti onemogočajo kvalitetno opravljanje te funkcije (pa tudi, po štirih letih urejanja menim, da bi bil čas za spremembo). Podobno zaradi takih ali drugačnih razlogov ne želijo več sodelovati tudi nekateri drugi člani UO. Zato sem "uradno" pooblastil uredniški odbor, da v času moje odsotnosti poišče ustrezne zamenjave. A tu se je pojavila težava - kot sem uspel razbrati iz pogovorov, zaenkrat ni nekega pretiranega interesa za sodelovanje. Zato so se pojavile tudi ideje, da bi glasilo po desetih letih prenehali izdajati. Osebnostno mislim, da Obalnemu še ni potekel rok trajanja. A če ne bo prostovoljcev, ki bi nadaljevali z delom, bomo na naslednjem sestanku UO pač primorani zadevo zaključiti.

Vsekakor pa mislim, da obstoj glasila ne more biti odvisen izključno od dobre volje tistih nekaj članov uredniškega odbora. Sam sem Obalni razumel kot klubski projekt (radioklubov Koper in Piran). In če kluba, ki štejeta skupno več kot 120 članov, nista zmožna zagotoviti zamenjav v uredniškem odboru (kar sklepam po odzivih na spletnih forumih, kjer se je razvila debata), se je resno za vprašati, ali so bile besede predsednika nekega radiokluba z vzhoda slovenije (o čohanju in jajcih), ki smo jih nekoč tako kritizirali, morda celo na mestu.

Gregor, 9k2/s53ra - unlis :)

RAZPIS ZA ČLANE UREDNIŠKEGA ODBORA:

Kot je bilo mogoče razbrati že iz uvodnika, bo Obalni potreboval novih moči. Zato objavljamo

razpis za mesti novega glavnega urednika ter tehničnega urednika.

WANTED!



REWARD \$000.003

Glavni in odgovorni urednik:

naloge: po Obali (in širše) „lovi“ naokoli ostale urednike in pisce člankov (še posebej okoli 15-ega v mesecu). Vsak mesec tudi zagotovi (napiše) uvodnik ter nadzoruje potek priprave glasila. V teoriji naj bi bila to ena oseba, na posebno željo pa lahko postavimo na funkcijo tudi enega glavnega in enega odgovornega urednika. :)

Tehnični urednik:

naloge: od glavnega (in odgovornega) in ostalih urednikov zbere potreben material (članke, prispevke, slike, hladno pivo :)) za vsakomesečno izdajo časopisa. Zbrani material s pomočjo računalnika in tiskalnika (lahko pa tudi ročno) oblikuje in natisne v papirnato obliko, primerno za nadaljno obdelavo. Papirnat „original“ nato preda tiskarskemu uredniku za nadalnje razmnoževanje (fotokopiranje, op. av.).

Kontakt: s5obalni@yahoo.com in v prostorih RK Piran in Koper ob klubskih dnevih...

UO S5Obalni

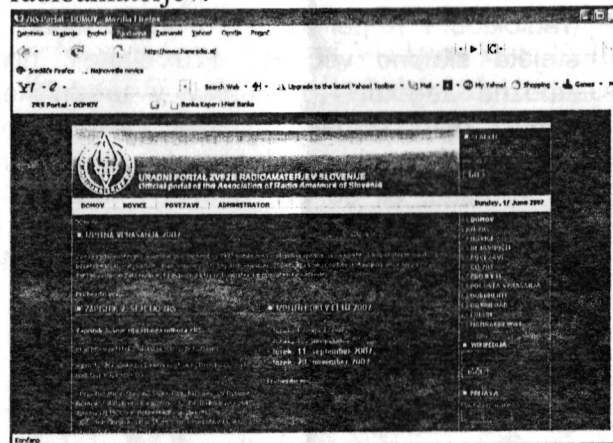
S5 NA SPLETNIH STRANEH

Še ne dobrih 15 let nazaj, je bil pojem internet nekaj o čemer smo brali in poslušali, kako je na pohodu uporaba nove tehnologije, ki bo spremenila svet. Sem ter tja nas je študente kakšen profesor navduševal nad tem, da bo cel svet preprosto povezan ter dostopen od kjer koli in kadar koli. Le najbolj smeli so si upali v vizijo vgraditi tudi množično in predvsem vsem dostopno uporabo interneta z mobilnimi tehnologijami po zgledu nanizank Enterprize Voyager-ja in Blake-ovih sedem. To so bili tudi časi kvantitativnega vzpona S5 radioamaterstva, ki je bilo prav takrat zaradi svoje dostopnosti zelo zanimivo za vse tiste, ki so si želeli možnosti medsebojne komunikacije. Brezžična povezanost je bila tedaj napredna možnost brezplačne uporabe tehnologije, čeprav za uporabo še vedno omejene na krog radioamaterjev. (pmr-jevskih področij ni bilo in poceni postajke še niso padale s azijskih tekočih trakov). Postopoma se je svet z uporabo interneta dejansko spremenil v »veliko vas«. Marsikateri radioamater bo tudi rekel, da je »on-line« povzročil tudi upad zanimanja za radioamaterstvo. Teza, ki najverjetneje drži na makro nivoju. Po drugi plati pa so radioamaterji med prvimi dokaj hitro prepoznali, da je internet v prvi vrsti lahko tudi orodje in pomoč, predvsem pa, tako kot za druge uporabnike, medij, kjer se lahko

predstavimo, povežemo in izkoristimo možnost takojšnje informacije. Sedaj smo seveda prišli do druge skrajnosti, da brez interneta skorajda ne moremo. Kadarkoli potrebujemo kakšno informacijo, najprej skočimo na brskalnik in .. išči. Pa vseeno se ne malokrat izgubimo v množici milijardnega števila informacij. Za S5 Obalni sem se prelevil v S5 Spletnega voajerja in pogledal kaj zanimivega se nahaja na slovenskih spletnih straneh, ki kakorkoli »dišijo« po radioamaterstvu. Vse ocene temeljijo na subjektivnih kritičnih ocenah avtorja. Vrsti red izbire strani je zgolj naključen.

Ocena: ☼☼☼ - Rastura, Inovativno ☼☼ - Še kar, ☼ - Brez ideje.
Vtis: ☼☼☼ - Obvezen ogled, ☼☼ - Vredno ogleda, ☼ - Glih da je neki.

//www.hamradio.si/ - uradni portal zveze radioamaterjev.



Tip strani: Portal, ki to verjetno šele postal
Zanimivost vsebine: ☼☼☼
Privlačnost /grafične rešitve: ☼☼
Ažurnost informacij: ☼☼☼

Koristen download: ☼☼

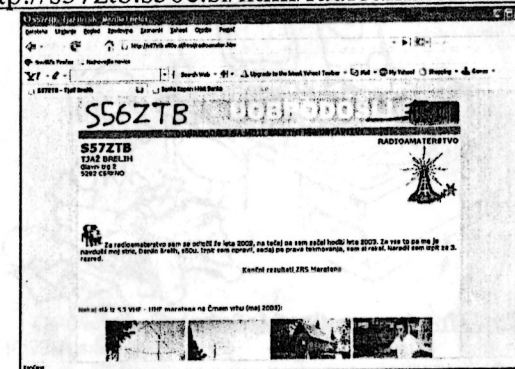
Navigacija: ☼☼

Celosti vtis: ☼☼

Vsi ga bolj kot ne poznamo. Zadnjih nekaj mesecev več informacij, predvsem zapisnikov. Nič inovativnega. Nekaj linkov ne deluje. Standardni izgled strani, temna barva, brez neke celostne grafične podobe ZRS, glede da je to uradni portal. Pomankanje interaktivnosti z obiskovalci. Online Logi ne delujejo, ni hitrega linka na rezultate tekmovanj. Linki zelo borni razen linkov na domače strani, predvsem klubov (pohvalno!). CQ ZRS ne dostopen. Uporabnega downloada bore malo, razen par uradnih obrazcev. KV Rubrika tekmovanj slaba z informacijami, UKV nekaj boljša, Od tujih tekmovanj pa le opis Diploma Zagreb Digital ☺. Navigacija zelo klasična, v kombinaciji z barvno paletto, po nekaj klikih dolgočasna in nezanimiva. Zanimivost vsebine ocenjena Še kar, če vzamem, da je obiskovalec novinec, ki išče nekaj informacij. Ni večjezičnosti (Angleščina). Za HAMA: dokaj nezanimivo. Primerjano s drugimi uradnimi portali nacionalnih zvez. Čas za Prenovo.

S57ZTB

<http://s57ztb.s50e.si/html/radioamater.htm>

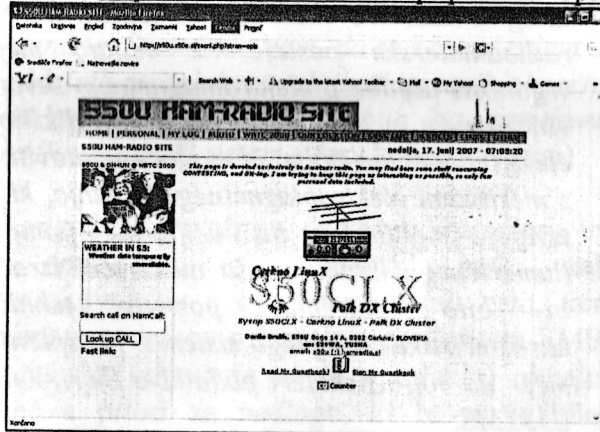


Tip strani: Predstavitvena stran Tjaža, S57ZTB

Zanimivost vsebine: 
 Privlačnost / grafične rešitve: 
 Ažurnost informacij: 
 Koristen download: 
 Navigacija: 
 Celosti vtis: 

Zanimiva Tjaževa stran. Tjaž je mlad radioamater, l.1992 in je v radioamaterstvu od 10 leta. Osvežujoče slike mladega kolega. Pohvala mentorjem. Linki na domač klub S50E ter na rezultate KV maratona. Zanimive slike z S5 maratona. Priporočam ogled. Spodbudna stran mladega operaterja. Kar tako naprej!

S50U <http://s50u.s50e.si/zacni.php?stran=opis>



Tip strani: Predstavitvena stran S50U

Zanimivost vsebine: 
 Privlačnost / grafične rešitve: 
 Ažurnost informacij: 
 Koristen download: 
 Navigacija: 
 Celosti vtis: 

Danilo je stari contest maček. Strani vsebujejo veliko informacij o tekmovanjih, pravila, linke na rezultate, tekmovalno programsko opremo.

Zanimive so slike lokacij ter On line dnevnik v katerem je več kot 61000 zvez. Na eni izmed podstrani najdemo tudi S9SS Log search in popolne QSL informacije, WRTC 2000 slikovno galerijo ter kopico audio datotek S50U zvez z DX postajami. Spletne strani so ažurirane, zadnje audio datoteke datirajo aprila 2007. Navigacija je preprosta vendar je grafična oblika (splet barv in postavitev) precej toga in preveč klasična. Strani so le v angleškem jeziku. Mogoče bi nagovor in predstavitev v domačem jeziku dala piko na i sicer zelo bogati vsebini. Obvezen ogled za KV tekmovalce.



Se nadaljuje

73 de Alen, S56C

SPORADIK NA TV

10.06.2007 sem poskušal sodelovati na Ancona ATV Contestu. Dneve pred njim sem izkoristil za pripravo, za telefoniranje OM ATV-jašem in za gledanje meteoroloških napovedi.

V soboto je padla odločitev, da bom šel na Slavniki v nedeljo.

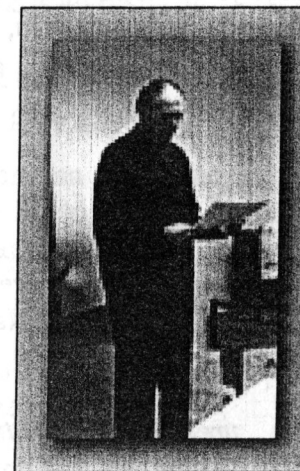
Vstajanje ob 6:00 in odhod ob 7:00, prihod v koč po 8:00. Raztovarjanje, montiranje anten in priprava postaje mi je vzelo tri ure. Probleme zaradi pozabljenosti, nerodnosti in nezadostne pripravljenosti sem nekako prebrel.

Takoj po klicu CQ ATV Contest sem napravil kar štiri dvostranske in eno enostransko vezo. Veze so bile za mene dolge, saj je bil moj prejšnji rekord 264 km z IK4ADE iz leta 2004. Tokratne veze so bile 375 km z IZ6GSB/6 in 376 km z IW6OCN/6.

Po tem lepem začetku pa živa tišina. Res, da se kontest konča ob 22:00 UTC, a to verjetno nihče ne ve.

S čudnimi občutki pospravim svojo kramo in grem proti domu.

Če bi imel te lepe veze v dnevniku lansko leto pri kontestu IARU, bi se lahko takrat potegoval za boljšo uvrstitev. Sporadik pač, sporadik.



Rudi S58RU

KDO SE BOJI RADIOAMATERJEV - NADALJEVANJE

Pred približno enim letom sem napisala članek z naslovom »Kdo se boji radioamaterjev?«, ki je govoril o strahu ljudi pred elektromagnetnim valovanjem takšnih in drugačnih antenskih sistemov, seveda med njimi tudi radioamaterskih. Bolj kot nesprejemanje preprostih, ki se po definiciji bojijo tistega, česar ne poznajo, me je zbadlo to, da so imeli odklonilen odnos do radioamaterstva tudi predstavniki EMS foruma. Če se še spomnite, gre za skupino strokovnjakov s področja elektromagnetnih sevanj.

Zanimalo me je, ali se je njihov odnos v enem letu kaj spremenil. Tokrat mi ni bilo treba zastaviti nobenega vprašanja, saj sem zasledila še dve vprašanji glede škodljivosti sevanja radioamaterskih anten, ki sta bili zastavljeni s strani zaskrbljenih lastnikov sosednjih parcel. Eno vprašanje je klasično vprašanje o sevanju antene pri sosedu radioamaterju, drugi primer pa se je nanašal na sevanje enega izmed SuperVozljev.

Za razliko od odgovora na moje vprašanje pred enim letom, kjer smo bili radioamaterji okarakterizirani kot vsesplošna nadloga, so se predstavniki Forumu tokrat presenetljivo in pohvalno bolj potrudili. Navajam oba odgovora:

»Glede na uredbo o elektromagnetnem sevanju v naravnem in življenjskem okolju radioamaterska postaja ni vir sevanja, kar

pomeni, da zanj ni potrebno izdelati ocene vplivov na okolje in izvesti meritev. V 20. členu uredba določa, da amaterske radijske postaje ni dopustno upravljati tako, da:

- največja oddajna moč postaje presega 1,5 kW,
- letni obratovalni čas postaje na -I. območju presega 700 ur in
- je aktivni del antene radijske postaje, katere največja oddajna moč presega 250 W, več kot 5 m oddaljen od najbližjega bivalnega ali drugega prostora v zgradbah, kjer se ljudje zadržujejo. (op. tu verjetno mislijo na MANJ kot 5 metrov ☺)

Vir, ki seva z jakostjo 1,5 kW, je sicer močen vir sevanja, ki lahko povzroči presežene mejne vrednosti uredbe o elektromagnetnem sevanju v naravnem in življenjskem okolju za I. območje tudi do 200 metrov daleč. Pri nizkih frekvencah (pri 1,5 MHz je maksimalna dovoljena moč radioamaterske postaje do 1,5 kW – glej Pogoje uporabe amaterske radijske postaje

(http://www.apek.si/datoteke/File/ZEKom/pogoji_za_uporabo_amaterski_radi.postaj.pdf)) pa tudi stene ne predstavljajo večje ovire za širjenje elektromagnetnega valovanja. Kakšno je elektromagnetno sevanje zaradi omenjene radioamaterske antene, je brez več tehničnih podatkov nemogoče napovedati. Za približno oceno bi bilo potrebno poznati najmanj oddajno moč, frekvenco, dobitok in sevalni diagram antene. Seveda pa je mogoče določiti jakost elektromagnetnega sevanja s pomočjo meritev, ki jih naročite pri kateri od pooblaščenih organizacij za izvajanje meritev

elektromagnetnega sevanja. Če lastnik radioamaterske postaje upošteva že omenjene omejitve, določene v uredbi o elektromagnetnem sevanju v naravnem in življenjskem okolju, ukrepi niso predvideni.» (op. konec navedka)

In še njihov odgovor glede sevanja SuperVozlja:

»SuperVozelj je - podobno kot bazna postaja v sistemu mobilne telefonije - vstopna točka, preko katere se radioamaterji priključujejo v omrežje packet radia - digitalnega radioamaterskega omrežja. Obenem SuperVozelj deluje tudi kot povezovalni člen v verigi takšnih vozlišč. V splošnem za radioamaterske postaje ne veljajo mejne vrednosti uredbe o elektromagnetnem sevanju v naravnem in življenjskem okolju. Kolikšno je elektromagnetno polje, je mogoče ugotoviti ali z meritvami elektromagnetnega sevanja, ki jih izvajajo pooblaščené inštitucije, ali s pomočjo numeričnega izračuna. Za numerični izračun bi bilo potrebno poznati tehnične karakteristike oddajnega sistema. Na spletu so sicer na voljo nekateri podatki o SuperVozlju S55YMS:

Frekvenca (MHz)	Antena	Maksimalna moč za to frekvenčno območje (W)
2312,100	parabola,SBFA	300
2360,000	SBFA	300
1271,000	SBFA	300

1293,000	parabola	300
434,050	Yagi	50
144,825	vertikalka	50
437,850	Yagi	50

Tehnični podatki so povzeti po strani o sistemu Packet Radia v Sloveniji (<http://lea.hamradio.si/~s53m/map/s55yms.html>), podatki o maksimalni moči pa po pogojih uporabe amaterske radijske postaje (http://www.apek.si/datoteke/File/ZEKom/pogoji_za_uporabo_amaterski_radi.postaj.pdf) Zgolj na podlagi teh podatkov pa ni mogoče določiti jakosti EMS, saj je dejanska oddajna moč, ki je po predvidevanjih precej manjša, neznana. Svetujemo vam, da se z vprašanjem o oddajnih močeh in sevalnih diagramih obrnete na radioamaterje, ki skrbijo za omenjeni radioamaterski sistem.» (op. konec navedka)

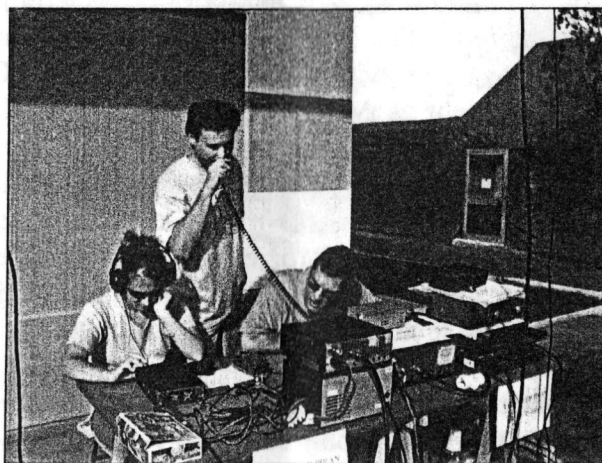
Kar prijetna osvežitev, da nas radioamaterje in s tem tudi naš antenski park vsaj »strokovnjaki« (op.v narekovajih zato, ker nimam podatkov o tem, kdo na Forumu EMS dejansko odgovarja na ta vprašanja) nimajo več a priori za nadlogo, ki bi se je bilo potrebno kar znebiti, nekaj upanja več morda tudi za (vsaj nekoč) boljše sprejemanje tudi s strani ostalega prebivalstva, ki vprašanja zastavlja in nato prebira te odgovore.

Medsosedske spore zaradi radioamaterskih anten so, sodeč po zgodbah radioamaterjev, ki so se v njih hote ali nehote znašli, včasih dosegli tudi vrelišče. Ne glede na to, ali je bil problem v fobiji pred sevanjem, ali zgolj pregovorna slovenska »fovšija«, v takšnih

primerih najbrž postane edina razumska rešitev nekakšna neodvisna tretja stran, ki presodi, ali oddajna moč antene vpliva na zdravje sosedov ali ne. Tudi EMS v bistvu priporoča, da prizadeti sosed naroči merjenje dejanske količine sevanja antene.

Zanima me, kdo so te t.i. pooblaščen organizacije, ki to izvajajo, koliko računajo za svoje meritve in kdo jih mora plačati. So kdaj dejansko izmerili kakšne prekoračene vrednosti, ali se zgolj okoriščajo na račun tesnobnih občutkov neposvečenih ob pogledu na (nam tako ljube) antenske stolpe. Upam, da mi bo uspelo najti kakšnega sogovornika in s tem tudi odgovore na ta in vrsto drugih vprašanj, ki mi ob vsem tem rojijo po glavi.

Pa čimveč dobrih zvez in razumevajoče sosede in en lep 73.



Anka, S57ONE

S50-press

MIRKOTOVE ZGODBE

Krška avantura

Zeblo me je. Togotno sem se zavijal v spalno vrečo in se zvijal v klobčič, spanca mi pa ni več uspelo priklicati. V zavest mi je pričelo prihajati butanje valov ob obalo in plahutanje sten šotor ter nenavaden, parajoči zvok ob vsakem močnejšem sunku vetra. Skozi šotor je pošteno vleklo. Nejevoljno sem vstal. Brane, S57NWT je že bil pokonci in si dajal opravka s plinskim kuhalnikom ter loncem kave, kmalu zatem je pa iz vreče zlezel tudi Vlado, S55A. Tisti nenavaden parajoči zvok je nastajal, ko se je cefralo šotorsko krilo.

»Fantje, ob šotor bomo! Trga se.«

»Kje se trga?«

»Tu, na sredini med posameznimi klini.«

»Poglej na prikolico, tam je polna škaf la klinov za zatege. Bomo podvojili število klinov.«

»Hej, Vlado, a veš, kako moraš držati kladivo, da se ne udariš po prstih?«

»Kako?«

»Primi ga z obema rokama! ☺«

»Ja, ali daj pa ti glavo vmes! Nimamo časa za hece!«

Sunki vetra so postajali čedalje močnejši in kljub dodatnim klinom so na šotorskem krilu nastajale nove in nove raztrganine.

»Kaj pa, ko bi robove obtežili s kamni, da ne bi dvigalo roba krila?«

Spomnil sem se anekdote, ko so APR-ovci v UKV »Tesla Memorialu« sredi 60-ih šotor na vrhu Snežnika obtežili s kamni, da jim ga ni odpihnilo, planinci so se pa smejali, ko so videli, da radioamaterji nosijo kamenje na vrh hriba.

Ob obali smo nabrali nekaj kilogramov težke kamne in jih naložili na rob šotora. Zaman! Vsak sunek vetra je napel šotorsko krilo kot nekakšno jadro in kamni so se odkotalili z roba. Raztrganine so bile čedalje večje. Še slabše, sedaj niso nastajale raztrganine ob spodnjem robu ampak so se širile na glavno ploskev šotora. Sunki burje so postajali čedalje močnejši in morje se je kar penilo. Marjan, S58O in Bora, njegova hčerka, ki sta medtem prilezla iz njunega šotorčka, skritega v zavetju grmovja, sta z zanimanjem opazovala naše početje.

»Ob hudem vetru mornarji na jadrnicah jadra zvijejo, da jih ne raztrga!« je Marjan pripomnil.

Ko je eden od sunkov vetra odparal za dober kvadratni meter platna, smo po »on the fly« posvetu sklenili, da šotor zvijemo v »klobaso« na vrhu ogrodja ter, da ga razvijemo le, če bi pričelo deževati.

Kmalu za tem, okrog 10. ure dopoldne sta prispela še zadnja dva člana NACG (North Adria Contest Group) ekipe, namreč Žarko, S53Z in Mario, S56A, ter povedala, da so na cestah zaradi burje veliki zastoji, da je promet zaprt za tovorni in avtobusni promet, da čez most na Krk ne puščajo niti avtomobilov s počitniškimi prikolicami ali pa avto-domov. po vsej verjetnosti pa bodo promet kmalu zaprli

tudi za osebna vozila. Goran, S55OO s še dvema domžalčanoma (pozabil sem, katera dva sta to bila), ki se je pripeljal naokrog malo kasneje, je povedal, da je »Turbo«, S51TA, namenjen na IOTA ekspedicijo na enega od južnokvarnerskih otokov, obtičal v Senju, ker zaradi burje trajekti ne vozijo.

Goran in njegova pajdaša naj bi se pridružili »Turbotu«, a zaradi zastojev niso mogli nadaljevati poti proti Senju.

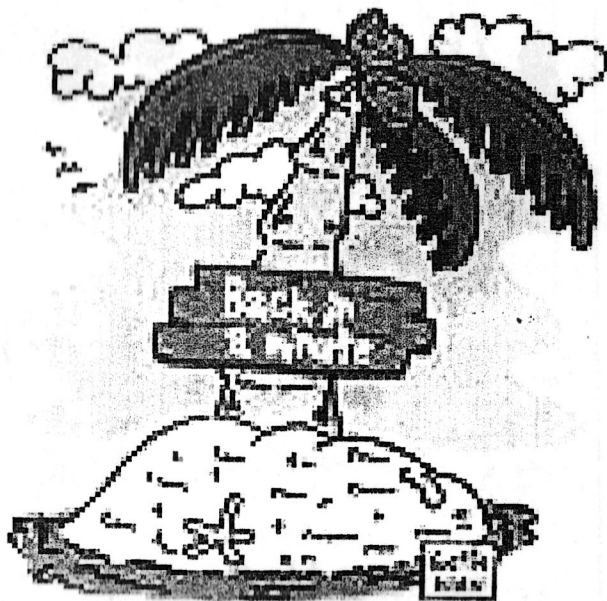
Glavno anteno (12m drog z FB-33 yagico) smo prejšnji večer dvignili po metodi »štirje norci«, ob asistenci 7-letne deklice – ko je antena bila montirana na drog, smo le-tega dvignili v vertikalni položaj vsi štirje, eden je potem držal drog, dva sta stekla in zadevo držala v ravnotežju s sidrnimi vrvmi, Marjan pa je z eno roko držal tretjo sidrno vrv, z drugo pa zabijal klin, ki ga je držala Bora. Naprej je šlo že lažje, ker je Marjan lahko sam zabijal kline. Postavitev 6m droga z ECO tribanderjem za MULT postajo je potem bila mačji kašelj. Postavili smo še »back-up« antene za nižje obsege (vertikalka za 40m le nekaj metrov stran od morja ter inv. V za 80m), naše »tajno orožje« za nižje obsege, skrbno zavito v vrečo je pa čakalo naslednji dan, saj se je medtem že zmračilo.

Z dodatnih nekaj parov rok smo sidra 12m droga razporedili bolj strateško (v burji se je antena sumljivo zibala in nagibala), naše »tajno orožje«, skonstruirano specialno za IOTA contest 1999 (žična 3 el yagi za 80, z vrinjenimi 5 elementi za 40m) pa je ostalo »v šoškah«, ker nam zaradi burje ni uspelo raztegniti pnevmatičnih teleskopskih stolpičev,

brez ustrezne višine je pa vsaka antena le kup aluminija (oziroma žice). Po dobro opravljenem delu se seveda prileže pijača, sprehod do dober kilometer oddaljenega bifeja je pa pokazal, da nismo težav zaradi burje imeli samo mi. Kar nekaj porušenih šotorov smo videli spotoma, lastniki pa se niso obremenjevali s postavljanjem nazaj. »Kaj nam mar, če piha burja, mi smo na 'Urlaubu'!«, so verjetno razmišljali, ko so srebal pivo pred »ruševinami« šotorov alo se celo »sončili«. Nekateri najbolj »zagnani« so celo, kljub valovom, preverjali, če je voda vendarle dovolj topla za namakanje... Ah, ti čudaški Nemci in Skandinavci!

Povezava računalnikov v omrežje, packet radio povezava na S50DXC cluster preko vozlišča na Učki, celo vmesnik za krmiljenje Marjanove TS-850, ki sem ga v naglici skrpucal tik pred odhodom iz Kopra, vse je delovalo brezhibno, in tudi pogoji na obsegih so izgledali solidni (čeprav sem z veliko skepsa opazoval masiv Velebita v smeri severovzhodne Evrope in JA ter Učko in ostale hribe v smeri severozahoda, dveh najpomembnejših smereh proti državam z najgostejšo radioamatersko populacijo. Začuda tudi motenj med obsegi skorajda ni bilo, kljub veliki moči, ki smo jo uporabljali (Vladotov TL-922 ter Marjanov FL-7000) – očitno so antene bile dovolj narazen. Brane je na mizo postavil lonec, iz katerega je omamno dišala pašta, a ker se nisem hotel odreči strateško pomembnega mesta ob RUNNING postaji sem sklenil, notranje zadeve urejati kasneje – velika IOTA »klavnica« 1999, v kateri je NACG sodelovala pod znakom 9A/S55A/P iz avtokampa Pušča na

severozahodu otoka Krka, IOTA EU-136 naj bi pričela vsak hip.



In se je pričelo. »Kaj vraga me kličete vsi naenkrat!? Tekmovanje traja 24 ur, ne morem vseh »poklofati« naenkrat, v prvi uri!« sem na glas bentil. V bistvu je šlo le za parafrazo Lojzovega, S51DV (tedaj še YU3HPC) obupa iz nekega Pokala ZRS konec 80-ih. Dobri prijatelj Lojze, zagrižen CW operater, je SSB do tedaj delal le enkrat v življenju. Pa je njegova žena iz zvočnika zaslišala dekliški glas, pa takoj roke »u efere« in nad Lojza »Ti bom že dala Hotel Papa Charlie!!! Motiko v roke pa na vrt krompir okopavat!« Ker je šlo za klubska čast, je Lojze v tistem Pokalu ZRS, po dolgem omahovanju (in strahu, da ga bo žena zopet poslala krompir okopavat, pa čeprav sredi novembra) premagal strah in poklical »CQ contest«. Bil je »fresh meat«, pa

se je takoj vsul plaz aspirantov na zvezo z njim. »Pobje, ne kličite vsi naenkrat, eden po eden, prosim!« Pa ga je zopet pričelo klicati tričetrt slovenskih postaj. »Ne vsi naenkrat, ne vsi naenkrat! Ti najbolj ta močen, ti pridi nazaj!« Ne vem, koliko SSB zvez je tedaj Lojze napravil, vem pa, da je po tekmovanju mikrofon varno zaklenil v škatlo na dnu omare in 5BDXCC »pridelal« tako, kot se spodobi, na telegrafiji namreč in večinoma z ročnim tipkalom.



Po dobrih dveh urah sta prišla dva mišičasta orjaka, mi snela slušalke z ušes, me zgrabila vsak pod eno pazduho ter me dvignila od postaje, češ, čas je za nasledno operersko izmeno. Ne opletanje z nogami in nobeno moledovanje »Samo še en CQ, prosim!« ni pomagalo. »Nobena zmaga grobe sile nad duhom ni dokončna.« sem se tolažil in sledil nosu, ki me je nepogrešljivo vodil k loncu, iz

katerega je še pred dvema urama presunljivo lepo dišalo. Pa je lonec bil prazen! Črn obup me je zajel – razen nekaj požirkov kave in pločevinke piva tistega dne nisem še ničesar zaužil. A ko si najbolj »na podnu« se vedno prikaže neka nepričakovana rešitev. Domžalčani, ki so medtem napravili en »giro« po otoku, so naju s S56A vabili »Pojdimo v Omišalj na pizzo in kakšen požirek pijače!«. Težko žabi v vodo! Mario in Goran, prava gurmana, sta si v tisti prijetni konobi v Omišlju naročila vsak izdatno porcijo škampov, ostali pa bolj plebejske pizze. Moja, pikantna kraška, z mnogo oliv in veliko sira in pršuta, je merila skoraj kvadratni meter. Pa sem jo bolj »popil« kot pojedel. Prav prešerne volje sem bil, ko sva se z Mariom vrnila v kamp – Goran in ostali so odšli po svoje.

»Kje pa hodiš??? Tu te potrebujemo, tebe pa nikjer!« je Žare bil kar hud, ko sem se skobacal iz LeBarona.

»Jest sem šel, prazen žakelj ne stoji pokonci.«

»Pa ja, štiri ure ste jedli?!«

»V čemu je pa problem?«

»Omrežje nas zafrkava. Vse smo izklopili – packet radio, krmiljenje postaje, nazadnje smo izklopili še MULT postajo – očitno VF tolče v računalnike!«

»Ta bo pa bosa – omrežje v TR-u je praktično neobčutljivo na VF...«

»Zaporedne številke so vse pomešane. Dvem postajam da isto številko, potem pa številko preskoči in podobno. Sigurno je temu kriva VF!«

»Ma ja. To je splošno znan »hrošč« v vseh logging programih, kjer je več računalnikov povezanih v mrežo. Isto se dogaja v CT, v NA, SD, itd!«

»Ja, in kaj se potem napravi, da se številke uredijo? Ne bi rad, da nas diskvalificirajo zaradi kakšne banalne malenkosti!«

»Diskvalificirajo nas lahko kvečjemu, če bi poeditirali številke. V dnevniku morajo biti podatki, kakršni so bili dejansko oddani, in to je edino, kar komisijo zanima!«

»Krasno! Pojdi za postajo, pa me zbudi ob 4. zjutraj, da te zamenjam!«

S prijetno polnim želodcem bi mi bolj dišala topla spalna vreča kot pa prezebanje na vetru, a sem se vdal v usodo. Fantje so popoldne kar veliko DX-ali, v IOTA tekmovanju pa neki navaden G3XYZ prinese več točk kot še tako redki DX-i (če že niso na kakšni IOTA lokaciji). Torej skakanje med 40 in 80m, CW in SSB in napraviti čimveč zvez z IOTA postajami. Vertikalka za 40 je tik ob morski gladini delala čudovito (torej ne gre le za enega od radioamaterskih mitov), 80m obseg je pa grdo hreščal.

Žareta seveda ni bilo treba buditi. Vstal je že pred četrto uro, pripravil vsakemu skodelico kave ter me vprašal, kdaj naj me zbudi.

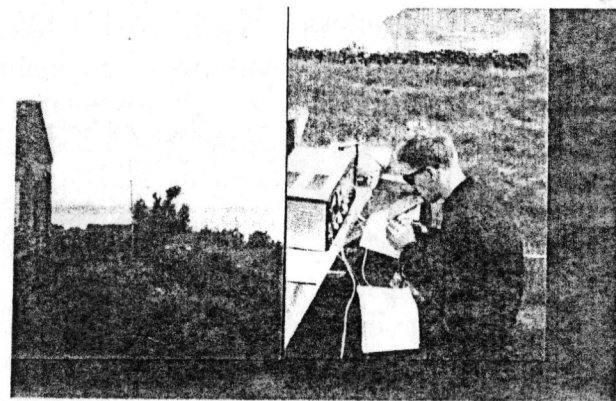
»Tam okrog osme zjutraj, do »poklofam« kaj Japoncev na 15m obsegu!«

»Krasno!«

Morda zaradi pričakovanega »pile-upa« Japoncev na 21 MHz SSB, ki pa je izostal, bolj verjetno pa zaradi sinusitisa, »pridelanega« na prepihu me je proti koncu tekmovanja pričela obupno boleti glava. Požrl sem pest Aspirinov in se zavil v vrečo, celo Branetova pasta po zaključku tekmovanja me ni uspela zvabiti za mizo. Potem pa je »Medcelinski« od nekje potegnil škatlo s šahom. »Majstore, odigrajva kakšno partijo!« Ne bom se izgovarjal na

glavobol, partijo sem začel nekako zviška, potem pa dovolil, da je Mario klin, ki sem ga skušal zabiti v njegovo pozicijo, nekako razbil, in ko se je uspel izogniti nekaj prozornim zankam, ki sem mu jih nastavljal, je zaslužno slavil svojo prvo in edino do sedaj zmago proti meni.

V spominu mi zija velika vrzel, ne vem ne kdaj ne kako smo opremo pospravili ter zložili v avto in na prikolico, in le blede se spominjam odhoda zgodaj naslednje jutro proti mejnemu prehodu Rupa, gostilne na slovenski strani, ki nas je postregla z okusnimi njoki ali vožnje po dolini Rižane proti Kopru. Pa avanture nikakor še ni bilo konec! Ko smo zavijali v zadnji klanec proti Kampelu, je Lada pričela godrnjati... Nekaj poskusov, spraviti jo k poslušnosti, nato pa je iz zažgane sklopke pričelo peklensko smrdeti. Vlado je skočil domov po dodatne KS in mimoidoči so kmalu debelo gledali čudno karavano: »frezo«, ki je vlekla Lado z zvrhano naloženo prikolico, ki so jo potiskali štirje možakarji in deklica, kolono pa je zaključeval Vladotov kuža Dolfi. Ko sem ob potiskanju pogledal vzdolž klanca, se mi je zazdel neznansko dolg. Nenadoma sem začutil, kot da zrem proti večnosti.



Stane, danes S53VV – iz portable lokacije, pred mnogimi leti.....

